

คำพิพากษาที่น่าสนใจ:วิธีการชั่วคราว

การขอลุเลาการบังคับตามกฎหมายคำเตือนสุขภาพบนของบุหรี่

ฉัตรสุนัน พฤตภิณโยธ*

บทคัดย่อ

วิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาเป็นวิธีการที่ศาลปกครองกำหนดขึ้นมาเพื่อรักษาสถานะของบุคคลหรือป้องกันไม่ให้สิทธิหรือทรัพย์สินของคุณค่าได้รับความเสียหายในระหว่างการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีของศาล โดยศาลกำหนดมาตรการในรูปของคำสั่งเรียกว่าคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว วิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาเป็นมาตรการพิเศษที่สามารถนำมาใช้เพื่อเยียวยาให้เกิดความเป็นธรรมแก่คู่กรณี

ตัวอย่างคำพิพากษาศาลปกครอง คดีพิพาทการขยายภาพคำเตือนสุขภาพตามกฎหมายควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยกำหนดให้บริษัทผู้ผลิตบุหรี่ต้องพิมพ์ภาพคำเตือนพิษภัยบุหรี่เพิ่มเติมจากขนาดเดิมร้อยละ ๕๕ เป็นร้อยละ ๘๕ บนพื้นที่ซองบุหรี่ มีทั้งหมด ๑๐ ภาพ ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่ง ๒๖๙ /๒๕๕๗ ให้ยกเลิกการคุ้มครองชั่วคราวของศาลปกครองชั้นต้น โดยให้เหตุผลว่า กระทรวงสาธารณสุขดำเนินงานถูกต้องตามขั้นตอนซึ่งยึดประโยชน์สุขภาพของประชาชนเป็นหลัก และผู้ประกอบการธุรกิจยาสูบสามารถถือปฏิบัติได้ ส่งผลให้บุหรี่ทุกยี่ห้อที่นำเข้าไทยต้องปฏิบัติตามประกาศฉบับนี้ และให้ผู้ประกอบการเก็บบุหรี่รุ่นเก่าออกจากตลาดให้หมดภายในวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๗

คำสำคัญ :วิธีการชั่วคราวของคดีปกครอง/การขอลุเลาการบังคับตามกฎหมาย/การขยายภาพคำเตือนทาง

สุขภาพ

* ภาควิชาบริหารงานสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

† ผู้ส่งบทความวิจัย Email: Chardsumon.pru@mahidol.ac.th

Interesting judgment: Court injunction

Tobacco labelling regulations

Chardsumon Prutipinyo*

Abstract

A court injunction of pre-judgment is a method by which the Administrative Court set up to protect temporarily the status of a person, or prevent the rights or property, of the parties to be lost during the court proceedings. The court prescribes measures in the form of a statement called 'court injunction order'. This is a special measure that can be used to remedy for fairness to be rendered on the parties involved.

An example of the Supreme Administrative Court decision, is a disputable case on cigarette graphic warning pictures. The Supreme Administrative Court rendered an injunction against a Central Administrative Court, on the decision to enforce Ministry of Public Health's Regulation, 2556 B.E., according to Tobacco Control Act, 2535 B.E., to enlarge the area of graphic health warning picture from 55% to 85% of the area on cigarette pack, with a total of 10 rotating pictures. The Supreme Administrative Court decision, order number 269/2557, withdrew the Primary Administrative Court's injunction. The Supreme Administrative Court reasoned that the Ministry of Public Health legally enforced its regulation accordingly, based on the principle of public health protection for of the people. All cigarette manufacturers had to comply with the regulation, resulting in every brands of imported cigarette had to enlarge the graphic health warning area on cigarette pack to 85% accordingly, from May 29, 2018. Tobacco manufacturers had to get rid of all the cigarette packs with 55% graphic health warning picture from the market by September 23, 2014

Keywords: injunction by Administrative court/ Temporary relief from implementation or enforcement of rules/ cigarette graphic health warning pictures

* Department of Public Health Administration, Faculty of Public Health, Mahidol University,

£ Corresponding Author Email: Chardsumon.pru@mahidol.ac.th

บทนำ (Introduction)

คดีนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำร้องอุทธรณ์คำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครอง คดีนี้ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการแสดงรูปภาพข้อความคำเตือนเกี่ยวกับพิษภัยและช่องทาง ติดต่อเพื่อการเลิกยาสูบ ในฉลากของซองบุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖ อย่างไรก็ดีตาม ในระหว่างการดำเนินคดีที่มีระยะเวลานาน เอกชนผู้ถูกบังคับตามกฎ ได้ขอให้ศาลทุเลาการบังคับตามกฎนี้ไปก่อน ซึ่งเป็นวิธีการชั่วคราวของศาลปกครอง ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีทางปกครอง พ.ศ.๒๕๕๒ ซึ่งท่านผู้อ่านควรได้พิจารณาหลักกฎหมายที่ต้องใช้ในการขอทุเลาการบังคับตามกฎ เพื่อไม่ให้กฎใช้บังคับระหว่างดำเนินคดีก่อน ดังนี้

พื้นฐานทางกฎหมาย (Legal Basis)

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๕๒ ได้บัญญัติถึงวิธีการชั่วคราว ในมาตรา ๖๖^๑ ในการยื่นคำร้องขอให้ศาลกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดีสามารถยื่นได้ ๒ ช่วงคือการยื่นคำร้องขอให้ศาลกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นและยังรวมถึงเมื่อคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด เนื่องจากการอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น คู่กรณีก็สามารถยื่นคำร้องขอให้ศาลกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดได้เช่นกัน ระเบียบเกี่ยวกับการทุเลาการบังคับตามกฎมีบัญญัติอยู่ในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ และฉบับแก้ไขข้อ ๖๙^๒ ถึงข้อ ๗๔

^๑“มาตรา ๖๖ ในกรณีที่ศาลปกครองเห็นสมควรกำหนดมาตรการหรือวิธีการใดๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่คู่กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดีไม่ว่าจะมีคำร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวและออกคำสั่งไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐและปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐประกอบด้วย”

^๒“ข้อ ๖๙ การฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนกฎหรือคำสั่งทางปกครอง ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้น เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ผู้ฟ้องคดีอาจขอมาในคำฟ้องหรือยื่นคำขอในเวลาใด ๆ ก่อนศาลจะพิพากษาหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดี เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครอง อันจะมีผลเป็นการชะลอหรือระงับการบังคับตามผลของกฎหรือคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราว

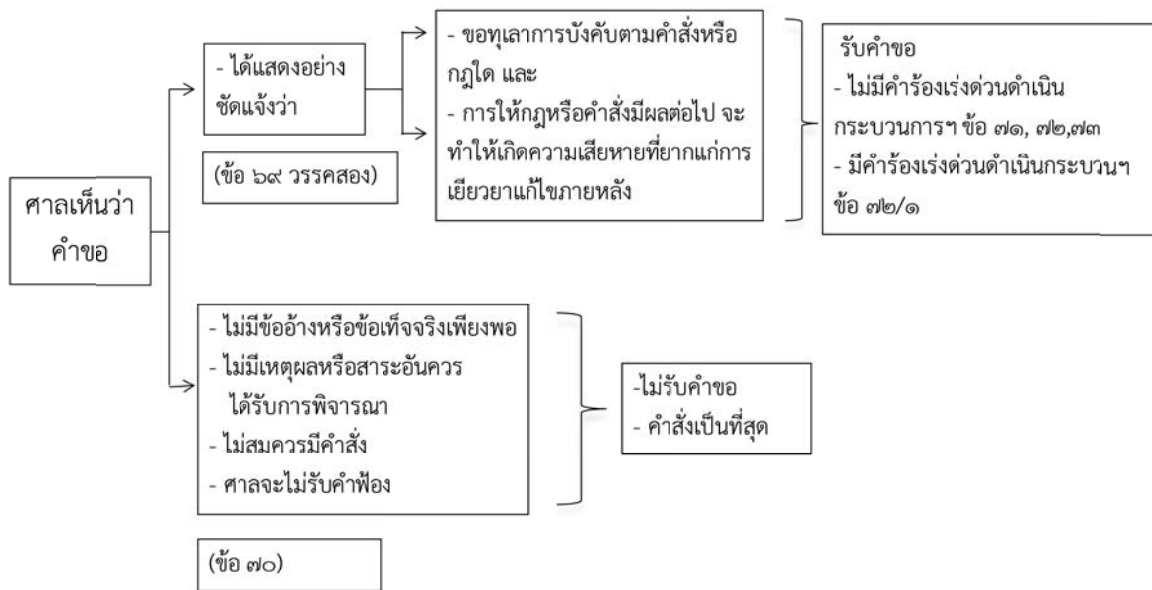
คำขอของผู้ฟ้องคดีตามวรรคสอง ต้องแสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่าประสงค์จะขอทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองใด และการให้กฎหรือคำสั่งดังกล่าวมีผลบังคับต่อไป จะทำให้เกิดความเสียหายที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลังอย่างไร”

ในระบบกฎหมายไทย การฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนกฎหรือคำสั่งทางปกครองไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามกฎหมาย หรือ คำสั่งทางปกครองนั้นเว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ตามข้อ ๖๙ วรรคสองนั้นเป็นการบัญญัติที่เป็นการยืนยันขยายความของหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๕๒ ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นโดยเมื่อผู้ฟ้องคดียื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองผู้ฟ้องคดีอาจยื่นคำขอให้ศาลกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาอันเป็นการทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองมาพร้อมกับคำฟ้องก็ได้

ตามข้อ ๖๙ วรรคสามเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดียื่น คำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายซึ่งผู้ฟ้องคดีจะต้องแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ประสงค์จะขอทุเลาการบังคับตามกฎหมาย ทั้งยังจะต้องแสดงให้เห็นว่าหากจะให้กฎหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลบังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลังอย่างไรเหตุที่กฎหมายกำหนดไว้เช่นนี้ ก็เพราะมีหลายกรณีที่ผู้ฟ้องคดี ฟ้องเพิกถอนคำสั่ง การปกครองหลายๆคำสั่ง หรือฟ้องเพิกถอนกฎ และเพิกถอนคำสั่งมาในคดีเดียว ในกรณีเช่นนี้จะต้องมีการระบุให้ชัดเจนว่ามีความประสงค์จะขอทุเลาตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองใด

การพิจารณาคำขอทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครอง (มีคำร้องหรือไม่มีคำร้องเร่งด่วน)

การพิจารณาของศาล (Court Decision)

การดำเนินกระบวนการพิจารณาก่อนมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งนั้นได้มีการบัญญัติไว้ในข้อ ๗๒ วรรคหนึ่งและวรรคสองแห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครองโดย “ข้อ ๗๒ วรรคหนึ่งได้กำหนดให้คำสั่งเกี่ยวกับคำขอทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองให้กระทำโดยองค์คณะหลังจากตุลาการผู้แถลงคดีได้เสนอคำ

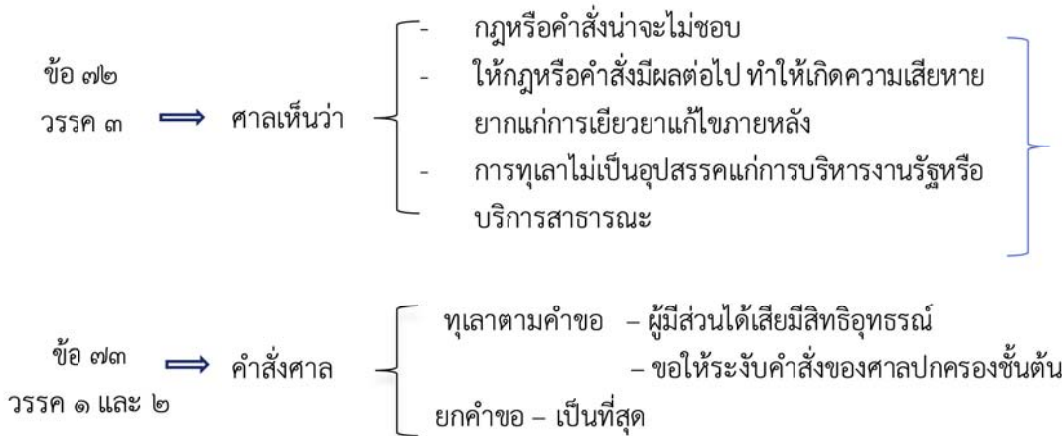
แถลงการณ์แล้ว” หมายความว่าคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวดังกล่าวต้องทำโดยองค์คณะไม่ใช่เป็นอำนาจของตุลาการศาลปกครองเพียงรายเดียวและจะทำได้เมื่อตุลาการผู้แถลงคดีได้เสนอคำแถลงการณ์แล้ว

การสั่งไม่รับคำขูเลาข้อ ๗๐ เป็นกรณีที่ศาลเห็นว่า คำขูเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองใดยื่นโดยไม่มีข้ออ้างหรือข้อเท็จจริงเพียงพอ หรือไม่มีเหตุผลหรือสาระอันควรได้รับการพิจารณาหรือเห็นได้อย่างชัดเจนว่าไม่สมควรมีคำสั่งขูเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองหรือเป็นกรณีที่ศาลเห็นชัดเจนว่าไม่สามารถที่จะขูเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองได้เลยเช่นนี้ศาลย่อมมีคำสั่งไม่รับคำร้องขอขูเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองได้ทันทีโดยไม่ต้องดำเนินการอย่างไรต่ออีก กล่าวคือไม่จำเป็นต้องมีการไต่สวนและการดำเนินการอย่างไรเลย

ศาลปกครองสามารถตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง เช่น ในกรณีที่มีการฟ้องคดีเพื่อขอให้เพิกถอนกฎ โดยเห็นว่ากฎนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีผู้อยู่ในบังคับของกฎหรือคำสั่งทางปกครอง แต่กระนั้น การดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองก็ใช้ระยะเวลาค่อนข้างยาวนาน ซึ่งอาจทำให้คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลไม่ก่อให้เกิดประโยชน์หรือไม่อาจเยียวยาความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับจากการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้น เนื่องจากกระหว่างการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลปกครอง กฎหรือคำสั่งทางปกครองก็ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ตลอดเวลา และในระบบกฎหมายไทย การฟ้องคดีต่อศาลปกครองไม่มีผลเป็นการขูเลาการบังคับตามกฎหมาย ในการนี้ฝ่ายปกครองจึงสามารถใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อให้เป็นไปตามกฎนั้นทำให้ผู้ฟ้องคดียังคงได้รับความเสียหายอยู่ตลอดเวลา แม้จะมีการยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองแล้วก็ตาม ด้วยเหตุนี้ จึงมีการบัญญัติกฎหมายให้ศาลปกครองมีอำนาจในการกำหนดมาตรการขูเลาการบังคับตามกฎหมายเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาเพื่อยับยั้งการมีผลบังคับของกฎนั้น

ตัวอย่างคดีที่เกี่ยวกับการขูเลาการบังคับตามกฎหมาย เพื่อให้การบังคับตามกฎหมายของฝ่ายปกครองนั้น ไม่มีผลชั่วคราว ซึ่งกรณีที่ศาลปกครองจะพิจารณาสั่งขูเลาการบังคับหรือไม่ จะต้องพิจารณาให้ครบหลักเกณฑ์ทั้ง ๓ ประการ คือ

๑. คำสั่งทางปกครองนั้นน่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย
๒. การให้คำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลัง และ
๓. การขูเลาการบังคับต้องไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ

ตัวอย่างคดี ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามกฎหมาย และต่อมาศาลปกครองสูงสุดได้ยกคำขอคำสั่งทุเลาบังคับกฎหมายของศาลชั้นต้น

เนื่องด้วยกระทรวงสาธารณสุขได้มีประกาศ เรื่องหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการแสดงรูปภาพ ข้อความคำเตือน เกี่ยวกับพิษภัยและช่องทางการติดต่อเพื่อการเลิกยาสูบ ในสลากของบุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖ โดยในข้อ ๓ ของประกาศดังกล่าวกำหนดว่าผู้ผลิตหรือนำเข้าบุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖ ต้องพิมพ์ฉลากรูปภาพข้อความคำเตือนถึงพิษภัยของบุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖ และช่องทางการติดต่อเพื่อเลิกยาสูบตามข้อ ๒ ที่ซองหรือภาชนะบรรจุบุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖ โดยต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ของด้านที่มีพื้นที่มากที่สุดอย่างน้อย ๒ ด้าน ที่ตำแหน่งขีดขอบด้านบนสุดและขีดขอบด้านซ้ายของซอง หรือภาชนะบรรจุบุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖ และข้อ ๖ (๓) ของประกาศดังกล่าวกำหนดว่า บุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖ ที่บรรจุอยู่ในกล่องหรือกระดาษห่อหุ้มซองหรือภาชนะบรรจุบุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖ (carton) มีจำนวนไม่ต่ำกว่า ๑๐ ซองหรือภาชนะบรรจุบุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖ (carton) ต้องแสดงฉลากรูปภาพ ข้อความคำเตือนถึงพิษภัยของบุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖ และช่องทางการติดต่อเพื่อการเลิกยาสูบจำนวน ๑๐ แบบต่อ ๑กล่องหรือกระดาษห่อหุ้มซองหรือภาชนะบรรจุบุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖ จากกรณีที่บริษัท เจที อินเตอร์เนชั่นแนล (ไทยแลนด์) จำกัด และเจที อินเตอร์เนชั่นแนล เอเชีย ผู้นำเข้าบุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖ จากญี่ปุ่น ได้ยื่นฟ้องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้ถูกฟ้องที่ ๑ และกระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้ถูกฟ้องที่ ๒ ต่อศาลปกครองกลาง เพื่อขอให้เพิกถอนประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการแสดงรูปภาพ ข้อความคำเตือนเกี่ยวกับพิษภัยและช่องทางการติดต่อเพื่อการเลิกยาสูบ ในสลากของซองบุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖ ซึ่งกำหนดให้ต้องมีพื้นที่เพื่อการดังกล่าวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ของด้านที่มีพื้นที่มากที่สุดอย่างน้อย ๒ ด้าน

คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้น ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุขเรื่องหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการแสดงรูปภาพข้อความคำเตือน เกี่ยวกับพิษภัยและช่องทางการติดต่อเพื่อการเลิกยาสูบ ในสลากของบุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ โดยในข้อ ๓ ของประกาศดังกล่าวกำหนดว่า ผู้ผลิตหรือนำเข้าบุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖ ต้องพิมพ์ฉลากรูปภาพ ข้อความคำเตือนเกี่ยวกับพิษภัยของบุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖ และช่องทางการติดต่อเพื่อการเลิกยาสูบตามข้อ ๒ ที่ซองหรือภาชนะบรรจุบุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖ โดยต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ ของด้านที่มีพื้นที่มากที่สุดอย่างน้อย ๒ ด้านที่ตำแหน่งขีดขอบด้านบนสุด และขีดขอบด้านซ้ายของซองหรือภาชนะบรรจุบุหรี่ยี่ห้อ ๒๕๕๖

และข้อ ๖ (๓) ของประกาศดังกล่าวกำหนดว่า บุหรี่ซิการ์แรตที่บรรจุอยู่ในกล่องหรือกระดาษหุ้มห่อของ หรือภาชนะบรรจุบุหรี่ซิการ์แรต (Carton) มีจำนวนไม่ต่ำกว่า ๑๐ ซองหรือภาชนะบรรจุบุหรี่ซิการ์แรต ให้ บุหรี่ซิการ์แรตที่บรรจุอยู่ในกล่องหรือกระดาษหุ้มห่อของ หรือภาชนะบรรจุบุหรี่ซิการ์แรต (Carton) นั้น ต้อง แสดงฉลากรูปภาพข้อความคำเตือนถึงพิษภัยของบุหรี่ซิการ์แรต และช่องทางติดต่อเพื่อการเลิกยาสูบ จำนวน ๑๐ แบบต่อ ๑ กล่อง หรือกระดาษหุ้มห่อของหรือภาชนะบรรจุบุหรี่ซิการ์แรต (Carton) เห็นว่า การออกประกาศดังกล่าวอาศัยอำนาจ ตามความในมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติควบคุม ผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งบัญญัติว่า ผู้ผลิตหรือนำเข้าผลิตภัณฑ์ยาสูบต้องแสดงสลากที่หีบห่อ ผลิตภัณฑ์ยาสูบก่อนที่จะนำออกจากแหล่งผลิต หรือก่อนที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรแล้วแต่กรณี และ วรรคสองบัญญัติว่าหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการแสดงผลภาพและข้อความในฉลาก ให้เป็นไปตามที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ในปัจจุบันยังไม่มีทางแก้ด้านเทคนิคเพื่อปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว เนื่องจากเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตและบรรจุบุหรี่จะมีตัวตรวจจับสัญญาณที่ใช้ในการตรวจจับของ หรือ ภาชนะที่ใช้บรรจุ บุหรี่ที่มีข้อบกพร่อง เช่น การติดแอสแตมปียาสูบที่ไม่ถูกต้อง ซองมีข้อบกพร่อง เช่น การ ติดกาวไม่เรียบร้อย โดยเครื่องจักรจะทำการคัดกรองบุหรี่ที่มีข้อบกพร่องออกโดยอัตโนมัติ ซึ่งจะส่งผลให้ ลำดับของซองหรือภาชนะบรรจุบุหรี่หยุดชะงักลงโดยอัตโนมัติ ทำให้ไม่อาจรับประกันได้ว่า ซองบุหรี่ทุกๆ ๑๐ ซองจะประกอบไปด้วยคำเป็นครบทั้ง ๑๐ แบบหรือไม่ นอกจากนั้นบริษัท จี ดี โซซิเอตี้ เปอร์ ออซิโอ นี้ จำกัด (จี.ดี.) ซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตเครื่องจักร สำหรับการผลิตบุหรี่ให้กับทางกลุ่มบริษัทเจที รวมถึง เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตบุหรี่สำหรับประเทศไทย ได้มีหนังสือยืนยันว่า ในปัจจุบันยังไม่มีทางแก้ไขปัญหาด้านเทคนิคที่จะรับประกันและควบคุมได้ว่า ภาชนะบรรจุบุหรี่หรือกระดาษหุ้มห่อของที่บรรจุบุหรี่จำนวน ๑๐ ซองนั้น จะสามารถที่จะบรรจุคำเตือนรูปภาพที่แตกต่างกันจำนวน ๑๐ แบบได้ ข้อเท็จจริงดังกล่าว เห็นได้ว่า มาตรการบังคับให้บุหรี่ยซิการ์แรตที่บรรจุอยู่ในกล่อง หรือกระดาษ หุ้มห่อของหรือภาชนะบรรจุ บุหรี่ซิการ์แรต (Carton) กล่องที่บรรจุ ๑๐ ซอง ต้องมีรูปภาพคำเตือนที่ไม่ซ้ำกันทั้ง ๑๐ แบบ น่าจะเป็น ปัญหาในทางปฏิบัติอันเนื่องมาจากกระบวนการพิมพ์ และกระบวนการผลิตของ ประกอบกับภายหลังจาก ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกประกาศดังกล่าวแล้วสำนักควบคุมการบริโภคยาสูบได้มีการประชุมชี้แจง แนวทางปฏิบัติตามประกาศกระทรวงดังกล่าว สำหรับผู้ประกอบการเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ปรากฏว่ามีหลายประเด็นที่เกิดข้อขัดข้องในทางปฏิบัติกรมควบคุมโรคจึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๐ ของ ประกาศดังกล่าวกำหนดแนวทางปฏิบัติตามประกาศดังกล่าวสำหรับผู้ประกอบการ โดยในคำแนะนำข้อ ๓ ให้ขยายเวลาการบังคับใช้เงื่อนไขการกำหนดให้ต้องแสดงสลากรูปภาพโดยภาพด้านหน้าและด้านหลังเป็น ภาพเดียวกัน ใน ๑ กล่องหรือภาชนะบรรจุบุหรี่ซิการ์แรต (Carton) ออกไปอีก ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ ประกาศมีผลใช้บังคับปรากฏตามหนังสือกรมควบคุมโรค ที่สร ๐๔๔๒.๔/ว ๘๓๒ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๖ และต่อมากรมควบคุมโรคเห็นว่า ยังมีผู้ประกอบการบางรายไม่สามารถดำเนินการตามแนวทาง ปฏิบัติในบางข้อได้ จึงอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๐ ของประกาศดังกล่าวกำหนดแนวทางปฏิบัติการประกาศ ดังกล่าวสำหรับผู้ประกอบการเพิ่มเติมโดยคำแนะนำในข้อ ๒ กำหนดให้ขยายระยะเวลาการบังคับใช้ เงื่อนไขการกำหนดให้ต้องแสดงฉลากรูปภาพตามข้อ ๖ (๓) ของประกาศดังกล่าวออกไปอีก ๑๘๐ วัน นับ แต่วันที่ประกาศมีผลใช้บังคับ แต่ทั้งนี้ต้องแสดงสลากรูปภาพจำนวนไม่น้อยกว่า ๒ แบบต่อ ๑ กล่องหรือ

กระดาษหุ้มห่อซอง หรือภาชนะบรรจุซีกาแรต (Carton) ปรากฏตามหนังสือกรมควบคุมโรค ที่ สธ ๐๔๔๒.๔/ว ๙๕๒ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเห็นได้ว่า ข้อกำหนดในเรื่องดังกล่าว น่าจะมีปัญหาในทางปฏิบัติ กรมควบคุมโรคจึงมีการผ่อนผันในเรื่องมาตรการบังคับให้บุหรี่ยี่ที่บรรจุอยู่ในกล่องหรือกระดาษหุ้มห่อซองหรือภาชนะบรรจุบุหรี่ยี่ซีกาแรต (Carton) ที่บรรจุ ๑๐ ซองต้องมีรูปภาพคำเตือนที่ไม่ซ้ำกันทั้ง ๑๐ แบบออกไปอีก ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศมีผลใช้บังคับ ประกาศกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวจึงน่าจะมีความชอบด้วยกฎหมาย และหากประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะเป็นการสร้างภาระให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเกินความจำเป็น เนื่องจากในกระบวนการพิมพ์ฉลากรูปภาพและข้อความคำเตือนต้องดำเนินการเปลี่ยนแปลงแบบแม่พิมพ์ใหม่ทั้งหมด และปัญหาในกระบวนการผลิต หากเกิดความผิดพลาดในการดำเนินการบรรจุบุหรี่ยี่ในกล่องหรือกระดาษหุ้มห่อซองหรือภาชนะบรรจุบุหรี่ยี่ซีกาแรต (Carton) ที่ต้องมีรูปภาพคำเตือนที่ไม่ซ้ำกันทั้ง ๑๐ แบบผู้ฟ้องคดีทั้งสอง อาจถูกดำเนินคดีตามกฎหมายซึ่งมีโทษปรับถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท จึงกระทบต่อการดำเนินงานของธุรกิจของผู้ฟ้องคดีทั้งสองอันจะทำให้เกิดความเสียหายที่ยากแก่การเยียวยาในภายหลัง และหากศาลมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขนี้ ไว้ก่อน ก็จะไม่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานของรัฐหรือบริการสาธารณะแต่ประการใด แม้จะมีการทุเลาการบังคับตามประกาศฉบับดังกล่าวทั้งฉบับ ซึ่งรวมถึงข้ออื่นๆ ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ได้มีการโต้แย้งก็ตาม ก็ไม่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยของสุขภาพของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง เนื่องจากผู้ผลิตนำเข้ารวมถึงผู้ฟ้องคดีทั้งสองยังคงต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการแสดงฉลากและข้อความในฉลากของบุหรี่ยี่ซีกาแรต พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยจัดให้มีการพิมพ์ฉลากรูปภาพและข้อความคำเตือนถึงพิษภัยบุหรี่ยี่จำนวน ๑๐ แบบ และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๕ ของด้านที่มีพื้นที่มากที่สุดของซองหรือภาชนะบรรจุบุหรี่ยี่ซีกาแรต ทั้งสองด้าน และรูปภาพและข้อความคำเตือนถึงพิษภัยของบุหรี่ยี่ที่บรรจุอยู่ในกล่อง

ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ กำหนดมาตรการบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษา โดยสั่งให้กระทรวงสาธารณสุขระงับการใช้ประกาศดังกล่าวไว้ก่อน ทำให้ประกาศเตือนภัยบนซองบุหรี่ยี่ยังคงมีขนาดร้อยละ ๕๕ ครอบคลุมพื้นที่ด้านหน้าและหลังของหรือกล่องบุหรี่ยี่ตาม พ.ร.บ.ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ ระงับไปชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๒๖๙/๒๕๕๗

ภายหลังกระทรวงสาธารณสุขผู้ถูกฟ้องคดีจึงยื่นอุทธรณ์คำสั่งระงับใช้ประกาศดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุด และศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๒๖๙/๒๕๕๗ โดยขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาหรือคำสั่งดังต่อไปนี้

๑. มีคำพิพากษาหรือคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ที่ให้ทุเลาการบังคับตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขเรื่องหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการแสดงรูปภาพข้อความคำเตือนเกี่ยวกับพิษภัยและช่องทางการติดต่อเพื่อการเลิกยาสูบในฉลากของบุหรี่ยี่ซีกาแรตพ.ศ.๒๕๕๖ โดยอาจพิจารณาแยกเป็นประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้ ๑.๑ ประกาศฉบับพิพาทดังกล่าวในข้อที่ว่าด้วยการเปลี่ยนรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนชุดใหม่ (ข้อ ๒) ของประกาศฉบับพิพาท ๑.๒ ประกาศฉบับพิพาทในข้อที่ว่าด้วยการ

ขยายขนาดรูปภาพประกอบข้อความคำเตือนจากร้อยละ ๕๕ เป็นร้อยละ ๘๕ (ข้อ ๓) ของประกาศฉบับพิพาทดังกล่าว ๑.๓ ประกาศฉบับพิพาทดังกล่าวในข้อที่ว่าด้วยการแสดงรูปภาพประกอบข้อความคำเตือน ๑๐ แบบ ต่อ ๑ กล่องหรือกระดาษหุ้มห่อซองหรือภาชนะบรรจุบุหรี่ซิการ์เรต (Carton) ข้อ ๖ (๓) ของประกาศฉบับพิพาทดังกล่าว

๒. มีคำประกาศระงับคำสั่งของศาล ชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามประกาศฉบับพิพาทดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราวก่อน จนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์

๓. มีคำสั่งเพื่อบรรเทาความเสียหายให้กับผู้ประกอบ ธุรกิจยาสูบที่ได้ดำเนินการตามประกาศฉบับพิพาทดังกล่าวไปแล้วด้วย และเรียกกรรมการผู้จัดการหรือผู้แทนของบริษัท Leadon Distribution Thailand Co.Ltd บริษัท Orinent & Eight Happiness Cigarette (Thailand) Co.Ltd บริษัท Baisha Cigarette International Co.Ltd และ บริษัท United Product Marketing Co.Ltd ผู้ได้รับความเสียหายเข้าชี้แจงข้อเท็จจริงรวมทั้งรายละเอียดของความเสียหายต่างๆ ต่อศาลปกครองโดยเร็ว

อนึ่ง ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีสถานะเป็นบริษัทจำกัด เป็นผู้ผลิตสินค้าเกี่ยวกับยาสูบและเป็นผู้ได้รับอนุญาตจากกรมสรรพสามิตให้นำบุหรี่เข้ามาในราชอาณาจักร ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ผลิต ผลิตภัณฑ์ยาสูบ และเป็นหน่วยงานที่ดำเนินกิจการระหว่างประเทศของบริษัท และเป็นผู้จัดจำหน่ายสินค้าภายใต้ยี่ห้อดังกล่าว และเป็นผู้มีสิทธิในการใช้และอนุญาตให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายการค้าบางเครื่องหมาย ที่จดทะเบียนในประเทศไทย เห็นว่าตนได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการประกาศดังกล่าว จึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาล เพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนประกาศกระทรวงสาธารณสุข เมื่อพิจารณาถึงเงื่อนไขแห่งการที่ศาลปกครองจะมีอำนาจออกคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎ กล่าวคือ

ประการที่ ๑ ประกาศกระทรวงสาธารณสุขเรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการแสดงรูปภาพ ข้อความคำเตือนเกี่ยวกับพิษภัยและช่องทางติดต่อเพื่อการเลิกยาสูบ ในฉลากของบุหรี่ซิการ์เรต พ.ศ.๒๕๕๖ น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่นั้นเมื่อพิจารณาถึงเหตุผลในการประกาศใช้ พระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งระบุว่า โดยที่ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับในทางการแพทย์ว่าผลิตภัณฑ์ยาสูบ ทำให้เกิดโรคร้ายแรงแก่ผู้บริโภค รวมทั้งยังส่งผลกระทบต่อทารกในครรภ์ในกรณีที่ผู้บริโภคกำลังตั้งครรภ์และยังเป็นผลร้ายแก่ผู้ที่อยู่ใกล้เคียงกับผู้บริโภคอีกด้วย แต่ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบโดยเฉพาะ ทำให้มีการโฆษณาและส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ยาสูบด้วยวิธีการต่างๆอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่ของเยาวชนซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญของชาติทำให้เป็นอุปสรรคอย่างมากต่อการป้องกันโรคร้ายอันเกิดจากการบริโภคผลิตภัณฑ์ยาสูบและการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ประกอบกับข้อกำหนดที่เป็นข้อพิพาทในคดีนี้คือ ข้อ ๓และข้อ ๖ (๓) ของประกาศกระทรวงสาธารณสุขเรื่องหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการแสดงรูปภาพ ข้อความคำเตือนเกี่ยวกับพิษภัยและช่องทางติดต่อเพื่อการเลิกยาสูบ ในฉลากของบุหรี่ซิการ์เรต พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้ว ข้อกำหนดตามพิพาทดังกล่าวซึ่งเป็นเรื่องการกำหนดรูปภาพที่ซองหรือภาชนะบรรจุบุหรี่ต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕ และบุหรี่ซิการ์เรตที่บรรจุอยู่ในกล่องต้องแสดงรูปภาพจำนวน ๑๐ แบบตามรายละเอียดข้างต้นนั้นเห็นว่าเป็นกรณีการออกข้อกำหนดโดยไม่น่าจะเกินขอบเขตวัตถุประสงค์ของกฎหมายว่าด้วยการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบซึ่งเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประชาชนและเยาวชน และถึงแม้ใน

ชั้นนี้ หากฟังได้ว่า ไม่ได้มีการศึกษาถึงผลกระทบและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหลายประการก็ตามเช่น ที่มาของการขยายภาพจากพื้นที่ร้อยละ ๕๕ ของของทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เป็นร้อยละ ๘๕ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่าเป็นไปตามกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลก (FCTC) ว่าด้วยการควบคุมยาสูบ พ.ศ.๒๕๔๖ โดยไม่ได้มีการศึกษาถึงผลกระทบและความเสียหายที่เกิดขึ้นว่า ข้อกำหนดดังกล่าวจะเป็นภาระแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเกินสมควรหรือไม่และข้อกำหนดดังกล่าวจะบรรลุผลอย่างแน่แท้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้บริโภคคุ้มกับความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอันเป็นสัดส่วนที่เหมาะสมหรือไม่ รวมทั้งกระบวนการขั้นตอนในการออกประกาศดังกล่าวที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีส่วนร่วม หรือรับฟังข้อเสนอแนะและคำคัดค้านจากผู้มีส่วนได้เสียแต่ประการใด และผลกระทบต่อสิทธิในเครื่องหมายการค้าของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ก็ตามแต่หากพิจารณาโดยถ้อยคำแล้วจะเห็นได้ว่า ข้อดังกล่าวเป็นเนื้อหาแห่งคดีที่ศาลจะพึงพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป แต่ไม่อาจเป็นข้อที่เป็นสาระสำคัญถึงขนาดที่ศาลจะใช้ดุลพินิจมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎในชั้นนี้ได้ อีกทั้งข้อเท็จจริงในคดีนี้ก็ยังไม่ชัดเจน ถึงขนาดว่าไม่มีรายงานการวิจัยในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งได้ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยกขึ้นต่อสู้ว่า มีการศึกษาวิจัยและสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพคำเตือนบนซองบุหรี่ยุคและการบริโภคยาสูบแล้ว และถึงแม้ข้อเท็จจริงดังกล่าวจะไม่ได้ยกขึ้นกล่าวกันในชั้นศาลปกครองชั้นต้นก็ตาม แต่ปัญหาดังกล่าวก็ย่อมเป็นปัญหาเกี่ยวกับสาธารณะประโยชน์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองยกขึ้นกล่าวในชั้นนี้ได้ นอกจากนี้ แม้จะมีข้อเท็จจริงดังกล่าวฟังได้ว่าการขยายภาพคำเตือนบนซองบุหรี่ยุคและการบริโภคบุหรี่ยุคจะมีผลต่อผู้บริโภคยาสูบอยู่ช่วงระยะเวลาบ้างก็ตาม แต่การดังกล่าวย่อมมีผลต่อผู้ที่บริโภคบุหรี่ยุคใหม่ที่จะสนใจและเริ่มต้นการบริโภคยาสูบอันดับ ๑ อีก ทั้งเมื่อพิจารณาถึงข้อต่อสู้ในคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้ฟ้องคดีทั้งสองก็เป็นเนื้อหาสาระแห่งคดีที่ศาลจะพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป ดังนั้น ในชั้นนี้ประกาศกระทรวงสาธารณสุขเรื่องหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการแสดงรูปภาพข้อความคำเตือนเกี่ยวกับพิษภัยและช่องทางติดต่อเพื่อการเลิกยาสูบในฉลากของบุหรี่ยุคิกาแรต พ.ศ. ๒๕๕๖ จึงไม่น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่ประการใด

ประการที่ ๒ การให้ประกาศกระทรวงสาธารณสุขเรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการแสดงรูปภาพ ข้อความคำเตือนเกี่ยวกับพิษภัย และช่องทางติดต่อเพื่อการเลิกยาสูบ ในฉลากของบุหรี่ยุคิกาแรต พ.ศ.๒๕๕๖ นั้นมีผลใช้บังคับต่อไปในระหว่างพิจารณาพิพากษาคดีซึ่งหากมีปัญหาในการแก้ไขเยียวยาในภายหลัง กล่าวคือ แม้ต่อมาในภายหลัง ศาลจะพิพากษาหรือมีคำสั่งให้เพิกถอนกฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้นคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลก็ไม่อาจแก้ไขเยียวยาความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับจากการบังคับตามผลของระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ตามพิพาทนั้นในระหว่างการพิจารณาคดีให้หมดไปโดยสิ้นเชิงหรือไม่นั้น เห็นว่า เมื่อพิจารณาตามข้อเท็จจริงและรูปคดีแล้วกรณีตามฟ้องนี้ แม้ต่อมาในภายหลังศาลจะพิพากษาหรือเพิกถอนประกาศกระทรวงสาธารณสุขตามกรณีดังกล่าวนี้ก็อาจจะแก้ไขเยียวยาความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับจากการบังคับตามผลของประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่พิพาทได้ กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองพึงจะจัดการระบบการผลิตให้กลับคืนมาดังเดิมได้โดยไม่เสียหายเกินขนาด เพราะเป็นการจัดระบบการผลิตดั้งเดิมที่เคยดำเนินการมาพร้อมทั้งไม่กระทบต่อเครื่องหมายการค้าหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดในภายหลัง กรณีจึงไม่เป็นภาระเกินสมควรอีกทั้งเมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่รับฟังได้ว่า มีผู้ผลิตบุหรี่ยุคอื่นสามารถปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขตามพิพาทได้ จึงฟังไม่ได้ว่าการปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขตามพิพาทเป็นปัญหาในเชิงเทคนิคในการผลิตที่จะพึงปฏิบัติไม่ได้

ดังนั้น การให้ประกาศกระทรวงสาธารณสุขเรื่องหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการแสดงรูปภาพ ข้อความ คำเตือนเกี่ยวกับพิษภัยและช่องทางติดต่อเพื่อการเลิกยาสูบ ในฉลากของบุหรี่ยี่ห้อแรต พ.ศ. ๒๕๕๖ มีผลใช้บังคับต่อไปในระหว่างพิจารณาพิพากษาคดี จึงหาเป็นการยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลังแต่ประการใดไม่

ประการที่สาม การทุเลาการบังคับตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขเรื่องหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการแสดงรูปภาพ ข้อความคำเตือนเกี่ยวกับพิษภัยและช่องทางติดต่อเพื่อการเลิกยาสูบ ในฉลากของบุหรี่ยี่ห้อแรต พ.ศ.๒๕๕๖ นั้นเป็นการชั่วคราว ในระหว่างการพิจารณาคดีเป็นอุปสรรคแก่การบริหารของรัฐหรือไม่นั้นเห็นว่ามีผลใช้บังคับต่อไปในระหว่างพิจารณาพิพากษาคดีซึ่งหาเป็นการยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลังแต่ประการใดไม่กรณีจึงไม่ครบเงื่อนไขแห่งการที่ศาลปกครอง จะมีอำนาจ ออกคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎได้จึงหาจำต้องวินิจฉัยประการนี้ต่อไป ไม่ เพราะหาทำให้คดีเปลี่ยนแปลงผลการพิจารณาเป็นอื่นได้อีกไม่ ดังนั้นการที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข การแสดงรูปภาพ ข้อความคำเตือนเกี่ยวกับพิษภัย และช่องทางติดต่อเพื่อการเลิกยาสูบในฉลากของบุหรี่ยี่ห้อแรต พ.ศ.๒๕๕๖ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย จึงมีคำสั่งกลับคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ยกคำขอทุเลาการบังคับตามกฎของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง